

ZIMBABVE

Szép itt a táj. Igen, olyan üde és természetes.

Természethű.

És a turistakönyvek is szépek.

Motorfűrészek csattognak át a réten.

Éltél már itt kérdőjel megpróbáltad kérdőjel itt élned és halnod
kérdőjel kell kérdőjel

stop

MOTORFŰRÉSZEK CSATTOGNAK ÁT A RÉTEN

bárod felhívni valamelyik távoli hozzátartozód, akkor kijön a pincér, kérsz egy pohár melegséget, akkor megjelenik egy rendőr, kérdem tőle, hol van itt a biztonság, akkor azt mondja, én vagyok a te apád és kivonja fényes, akkor hívom a Georg Wilhelm Friedrich Tájékoztató Irodát, messziről a tenger puffanása, ahogy a falhoz verődik, akkor kinyitom az ablakot, kirepül valami, fekete, akarok menni innen, és elhervad egy meghívás, akkor megint a tudakozó, ki, ha ti sem, a szalon még a hangom bújik, nem férek innen, akkor látom, a sok beszédétől rámhízott az egész ház, most már mozdulni sem tudok. Csöndben mormogok magamban.

HARMADIK ÚT HARMADIK VILÁG

HARMADIK KÍVÁNSÁG

most már látom a partot

kiáltom a tenger közepéről

legalább a sirályokat azokat látom.

igen csak nem sirályok

és felém tartanak

talán látják a partot.

mindenesetre jóllaknak

és elnyújtva böfögnek

visszfény.

ha a világ egy kalap volna
zimbabve lenne a bokréta
rajta